

Ústava podle Gruzínského snu

Gruzínský parlament, v němž má vládnoucí strana Gruzínský sen ústavní většinu 115 křesel z celkových 150, na konci září ve finálním třetím čtení schválil změny nejvyššího právního dokumentu Gruzie, a to navzdory silnému odporu prezidenta, opozičních stran a občanského sektoru. Hlavní opoziční strany Sjednocené národní hnutí a Evropská Gruzie na znamení protestu hlasování bojkotovali a opustili parlamentní prostory. Kritici dlouhodobě upozorňují, že nová podoba ústavy nezaručuje kýženou rovnováhu sil jednotlivých větví státní moci, a je šitá na míru jedné straně, tedy právě vládnoucímu Gruzínskému snu. K zamýšleným ústavním změnám se kriticky vyjádřila i tzv. Benátská komise, poradní sbor Rady Evropy složený z nezávislých expertů na ústavní právo. Jeho doporučení byla nicméně z většiny ignorována. V Gruzii tak dle nové ústavy bude od roku 2023 nově volit prezidenta namísto občanů a občanek tzv. volební rada, složená z poslanců a představitelů samosprávy, prezidentské pravomoci přitom budou znatelně osekány. Poslanci pak budou po roce 2024 vybíráni poměrným volebním systémem namísto současného smíšeného. Ústava rovněž zahrnuje kontroverzní definici manželství, v níž se o něm hovoří explicitně jako o „svazku muže a ženy s cílem založit rodinu“.

(EN) <http://oc-media.org/opposition-storms-out-as-parliament-passes-constitutional-reforms-in-georgia/>

(EN) <https://jam-news.net/?p=57985>

V Gruzii v komunálních volbách poprvé kandiduje otevřeně politička homosexuální orientace

Ze sedmého místa na kandidátní listině Republikánské strany do zastupitelstva gruzínské metropole Tbilisi jde do voleb Nino Bolkvadze, první politička, která se při volbách do místní samosprávy otevřeně přihlásila ke své lesbické orientaci. Bolkvadze je právnička a aktivistka za práva LGBTI osob. Komunální volby se v Gruzii uskuteční 21. října.

(EN) <https://jam-news.net/?p=58911>

Útok na LGBTI aktivisty v Batumi za účasti policie

Na konci srpna došlo v brzkých ranních hodinách na bulváru v gruzínském přímořském letovisku Batumi k útoku na aktivisty Hnutí za rovnost (Equality Movement) a transgender ženy, které je doprovázely. Skupina byla nejprve slovně a následně fyzicky napadena neznámými osobami. Policisté, kteří se záhy objevili na místě, dle aktivistů incidentu přihlíželi a posléze se k urážkám a rvačce sami připojili. Aktivisté byli následně vzati do vazby, kde opět museli snášet homofobní slovní útoky a ponižující chování ze strany policistů, nebyl jim umožněn ani přístup ke zdravotnické pomoci. Následující den místní soud mladíky potrestal pokutou za chuligánství a neuposlechnutí úřední osoby. Generální inspekce spustila vyšetřování v otázce možného zneužití síly ze strany policie, řádné prošetření věci podpořily na dvě desítky gruzínských nevládních organizací. LGBTI osoby se v konzervativní Gruzii často stávají terčem podobných útoků, jen mezi lety 2014-2016 došlo dle informací Centra transgender žen ke zhruba 600 napadením.

(EN) <http://www.tabula.ge/en/story/123443-lgbt-activists-in-batumi-reportedly-abused-by-police>

(EN) <https://jam-news.net/?p=55730>

(RU) <http://www.kavkaz-uzel.eu/articles/308792/>

Ukrajina Saakašviliho do Gruzie nevydá

Někdejší prezident Gruzie a rovněž bývalý gubernátor ukrajinské Oděské oblasti Michail Saakašvili v září pronikl zpět na Ukrajinu – ukrajinské úřady ho přítom na základě rozhodnutí prezidenta Petro Porošenka v červenci zbavily ukrajinského občanství (viz [letní zpravodaj](#)). Dav stovek podporovatelů, kteří na něj čekali na ukrajinsko-polské hranici, Saakašviliho doslova protlačil pěšky přes hranici z Polska na ukrajinské území. Saakašvili se dle svých slov na Ukrajinu vrátil s cílem vyřešit zdejší aktuální politickou krizi. Ukrajinský vrchní státní zástupce Jurij Lučenko později prohlásil, že gruzínský ex-prezident nebude za svůj dramatický nepovolený vstup na Ukrajinu zatčen, a rovněž odmítl jeho vydání do Gruzie. Zde je Saakašvili stíhán za zneužití pravomocí a zpronevěru majetku. Za ilegální překročení hranice oblastní soud v ukrajinském Lvově Saakašviliho potrestal pokutou ve výšce necelých 4000 ukrajinských hřiven (cca 3500 CZK).

(CZ)

https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/saakasvil/r-91e75ac4963311e7a7fc0025900fea04/?_ga=2.215356119.1974960133.1505065501-1360276706.1482916028

(EN) <https://www.trtworld.com/europe/why-did-a-former-president-of-georgia-berge-across-the-border-into-ukraine--10476>

(EN) <https://www.rferl.org/a/ukraine-prosecutor-saakashvili-no-arrest-extradition/28739495.html>

(EN) <https://www.rferl.org/a/ukraine-saakashvili-political-circus-dnipro-poroshenko-filatov/28751737.html>

Stav svobody v Abcházii a Jižní Osetii dle Freedom House

Mezinárodní nezávislá „watchdogová“ organizace Freedom House, mapující stav svobody a demokracie po celém světě, zveřejnila dodatečný přehled o stavu lidských práv v neuznaných republikách Abcházie a Jižní Osetie. Freedom House hodnotí [Abcházii](#) jako částečně svobodnou. Navzdory finanční závislosti na Rusku a jeho vojenské přítomnosti na abchazském území zdejší politický systém umožňuje fungování opozice, místní občanský sektor má relativně silné postavení a stále ještě existují nezávislá média. Jako jedny z hlavních problémů zpráva uvádí trvající diskriminaci etnických Gruzínů a Gruzínek, nefunkční systém trestní justice a množství se případy politického násilí. Situaci v [Jižní Osetii](#) organizace označuje za nesvobodnou. Zdejší politiku a vládnutí má dle zprávy Moskva prakticky zcela pod kontrolou, místní média jsou pod čím dál silnějším dohledem úřadů, stejně jako jakákoliv občanská iniciativa. Soudnictví je manipulováno na základě politické objednávky, ve vězení a detenčních centrech panují úděsné podmínky a fyzické násilí není výjimkou.

(EN) <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2017/abkhazia>

(EN) <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2017/south-ossetia>

(RU) <http://www.civil.ge/rus/article.php?id=29423>

Konec gruzínských škol v Jižní Osetii

Gruzínské žáky a žákyně první až čtvrté třídy čeká se začátkem nového školního roku v Jižní Osetii změna – místní vláda rozhodla o konci tzv. gruzínských škol, v nichž doposud probíhala výuka v gruzínštině. Nyní postupně všechny třídy přejdou na výuku podle ruského kurikula, a to v ruštině či osetštině. Gruzínština se bude vyučovat pouze jako volitelný předmět. Většina dotčených gruzínských škol se nachází v regionu Achalgori, který byl až do války v roce 2008 pod kontrolou Tbilisi, a kde žije většina zdejší etnické gruzínské populace. Dle jihoosetské ministryně školství Natali Gassievy tato změna zvýší šance gruzínských žáků pokračovat ve studiu na Jihoosetské státní univerzitě či se ucházet o místa na ruských školách. Tbilisi tento postup považuje za diskriminační a obává se, že nemožnost získat vzdělání v rodném jazyce donutí místní k odchodu.

(EN) <http://www.eurasianet.org/node/85216>

(EN) <https://jam-news.net/?p=61029>

Zadržení Arménského “Robinsona” v Česku

Arménská nevládní organizace Unie informovaných občanů (UIO) informovala, že obdržela požadavek od Ruského státního regulátora médií Roskomnadzor na stažení jednoho článku z jejich ruskojazyčného webu. Článek se týká zadržení Rusko-Arménského „byznysmena“ Rubena Tatuljana, přezdívaného “Robinson”, českou policií v Karlových Varech. Podle zprávy byl Tatuljan údajně zadržen společně s dalšími muži v rámci setkání kriminální společnosti bývalého sovětského svazu v českém lázeňském městě. UIO článek nestáhla s tím, že ruské zákony se nevztahují na weby registrované v Arménii. Případ Tatuljana je nicméně zajímavý i z jiného důvodu – do České republiky totiž vycestoval s arménským diplomatickým pasem. Arménské ministerstvo zahraničních věcí zmínilo, že Tatuljan je skutečně držitelem diplomatického pasu, ale již nekomunikovalo, jak se k pasu dostal. Tatuljan je známou figurou v ruském kriminálním prostředí a přebývá v Soči. Má velké obchodní a vládní konexe zejména v jižním Rusku. V lednu tohoto roku byl jedním z tuctu etnických Arménů, kteří založili investiční fond financující různé komerční projekty v Arménii.

(EN) <https://www.azatutyun.am/a/28715915.html>

(EN) <https://en.crimerussia.com/criminalauthorities/thieves-convention-disrupted-in-czech-republic-detainees-include-gelagiyakutaisky-and-robson/>

(EN) <https://en.crimerussia.com/criminalauthorities/czech-republic-authorities-fail-to-disclose-robson-s-main-secret/>

Arménie debatuje opuštění EEU

Arménské opoziční hnutí Elk (Odchod) v parlamentu předložilo návrh na odchod Arménie z Euroasijské Ekonomické unie (EEU). Tento krok je základním politickým kamenem liberální strany, která v dubnových parlamentních volbách získala bezmála 8 % hlasů. Dokument zmiňuje zejména špatnou hospodářskou situaci od vstupu země do unie před třemi lety a fakt, že Rusko po celou dobu pokračuje v dodávkách zbraní Ázerbájdžánu. Členství v Unii také zabraňuje Jerevanu vyjednat vlastní obchodní dohody se sousední Gruzii a Íránem a také vyjednávání o obsáhlejší ekonomické dohodě s EU. Arménská veřejnost není silně pro ani proti EEU. V arménské společnosti ale dlouhodobě panuje skepse ohledně ruského spojení, zejména pak po čtyřdenní válce v dubnu 2016. Podle analytiků mohou nicméně takové návrhy oslabit moc prezidenta Sarkisjana, především ve chvíli, kde se příští rok změní arménské zřízení na parlamentní systém. Skepse ohledně EEU může však také podpořit Arménskou vyjednávací pozici s Moskvou.

(EN) <http://www.eurasianet.org/node/85126>

Arménie na poslední chvíli odvolala účast na cvičení v Gruzii

Na poslední chvíli a bez dalšího vysvětlení Arménie odvolala účast svých vojáků na vojenském cvičení NATO „Agile Spirit” v Gruzii. Arménie se přitom přes léto účastnila několika jiných cvičení NATO. Spekulace naznačují, že rozhodnutí na poslední chvíli bylo zapříčiněné tlakem z Ruska. Klíčový spojenec Arménie jen s nespokojeností přihlíží přibližování Arménie k EU a NATO. Konspiracím ohledně kroku Jerevanu přidává i účast Ázerbájdžánu na tomto cvičení. Ázerbájdžán v průběhu léta také na poslední chvíli odvolal účast na několika jiných cvičeních NATO a jeho vojáci se neměli Agile Spirit v Gruzii vůbec účastnit. Arménští politici se snažili rozhodnutí obhájit tvrzením, že se jedná o „suverénní rozhodnutí Arménie” a že „Arménie nikdy oficiálně nepotvrdila svoji účast”. Cvičení Agile Spirit je součástí série cvičení NATO a jeho spojenců v Černomořském regionu, kterých se má účastnit až 40 000 vojáků.

(EN) <https://beta.eurasianet.org/s/at-last-minute-armenia-drops-out-of-nato-exercises-in-georgia>

(EN) <https://www.rferl.org/a/armenia-says-never-confirmed-georgia-military-exercises/28716431.html>

Nový spolupředseda Minské skupiny OBSE Andrew Schofer

Spojené státy jmenovaly nového spolupředsedu Minské skupiny OBSE, která má na starosti mírové řešení konfliktu v Náhorním Karabachu. Andrew Schofer byl jmenován na konci srpna a nahradí ve funkci Richarda Hoaglanda, který byl ve funkci prozatímně od prosincového odstoupení Jamese Warlicka. Schofer v minulosti působil jako chargé d'affaires v misi Spojených států v mezinárodních organizacích ve Vídni, před tím působil na ambasádách na Kypru, v Kuvajtu, Bahrajnu a Moskvě. V rámci jmenování zmínili Spojené státy závazek k řešení konfliktu dle principů mezinárodního práva, založeném na principech nenásilného řešení, práva na teritoriální integritu a práva na sebeurčení. Spojené státy hrají klíčovou roli v rámci Minské skupiny a Amb. Warlick byl jejím nejvýraznějším spolupředsedou. Andrew Schofer společně s kolegy z Ruska a Francie navštívil na přelomu září a října Baku a Jerevan, a poté pokračoval na území náhorního Karabachu.

(EN) <https://www.rferl.org/a/armenia-azerbaijan-us-names-envoy-nagorno-karabakh-talks/28702678.html>

(EN) <https://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2017/08/273673.htm>

(EN) <http://www.armradio.am/en/2017/10/02/us-co-chair-of-thosce-minsk-group-to-visit-armenia/>

Náboženská diplomacie v Náhorním Karabachu

Karegin II. a Allahshukur Pashazade *Zdroj: WikimediaCommons*

Arménský a Ázerbájdžánský nejvyšší duchovní se setkali v Moskvě, aby jednali o situaci v konfliktu v Náhorním Karabachu. Patriarcha Arménské apoštolské církve Garegin II. a Velký muftí Kavkazu Šejk al-Islam Allahshukur Pashazade z Ázerbájdžánu se setkali v Moskvě společně s Patriarchou Moskvy a ruské pravoslavné církve Kirillem. Duchovní se v závěrečné deklaraci zavázali ke společné ochraně míru v Náhorním Karabachu a debatovali o možnostech řešení konfliktu. Setkání nebylo prvním, nejvyšší představitelé obou církví se setkali poprvé již v roce 1993 v Moskvě, poté pak v roce 2010 v Baku a v roce 2011 v Jerevanu. Podobná církevní diplomacie není na Kavkaze výjimečná, například v době přerušovaných diplomatických vztahů mezi Moskvou a Tbilisi po rusko-gruzínské válce v roce 2008 sloužil dialog ortodoxních církví obou zemí jako částečná kompenzace.

(EN) http://commonsplace.eu/index.php?m=23&news_id=4356

(EN) <https://en.trend.az/azerbaijan/karabakh/2792972.html>

(EN) http://commonsplace.eu/index.php?m=23&news_id=4355

“Ázerbájdžánská pračka” - skandální odhalení uplácení evropských politiků

Parlamentní shromáždění Rady Evropy: jeden z „cílů“ ázerbájdžánských korupčníků

Zdroj: commons.wikimedia.org

investovány” v Evropě a Ázerbájdžánu prostřednictvím čtyř firem registrovaných v Británii. Finanční transakce prováděla estonská pobočka největší dánské banky Danske Bank, jež si podle ředitele právního oddělení „nevedla moc dobře při sledování podezřelých transakcí”. Proprané peníze doputovaly i k několika prominentním evropským politikům. Například německému politikovi Eduardu Lintnerovi z Křesťanskosociální unie (CSU), členu bývalé vládnoucí koalice, přišel na účet milion a půl korun dva týdny poté, co během pozorování - očividně zfalšovaných - prezidentských voleb v Ázerbájdžánu v roce 2013 nešetřil slovy chvály nad jejich údajně demokratickým průběhem. Od firmy, která figuruje ve schématu „ázerbájdžánské pračky” dostal v letech 2012 – 2014 dalších téměř 25 milionů korun. Lintner je jedním z apologetů ázerbájdžánského režimu v Německu a zakladatelem Společnosti pro podporu německo-ázerbájdžánských vztahů.

Více než 50 milionů korun obdržel i italský politik a bývalý předseda Evropské lidové strany v PACE (Parlamentní shromáždění Rady Evropy) Luca Volontè, který hájil zájmy Baku na tomto plénu a podílel se na tom, aby nebyla přijata rezoluce o ázerbájdžánských politických věznicích (o tomto nechvalně proslulém hlasování PACE pojednává detailně analýza „Kaviárová diplomacie” německé organizace European Stability Initiative z roku 2012, která jako první zmapovala uplácení evropských politiků Ázerbájdžánem, celá zpráva [zde](#)). Luca Volontè je již italskou prokuraturou obviněn z přijímání úplatků od ázerbájdžánského režimu.

Na 784 tisíc korun si přišel i předseda Slovinské národní strany a kandidát na prezidenta Zmago Jelinčič Plemeniti, podporovatel ázerbájdžánského režimu v domovském Slovinsku. Proprané peníze doputovaly též Kalinu Mitrevovi (téměř 10 milionů korun), jednomu ze současných ředitelů Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), jehož manželkou je generální ředitelka UNESCO a častá návštěvnice Ázerbájdžánu Irina Bokovová. Ta v roce 2010 udělila ženě ázerbájdžánského prezidenta, Mehriban Alijevové, prestižní ocenění UNESCO - Mozartovu medaili - a později v pařížské centrále UNESCO uspořádala výstavu „Ázerbájdžán – země tolerance”.

Pro českého čtenáře není bez zajímavosti, že v ČR skončilo přes 130 milionů korun, zejména na účtech rodiny Nagijevových (otec rodiny, Ali Nagijev, je paradoxně zástupcem ředitele ázerbájdžánské protikorupční jednotky), která u nás spolu s partnery „proinvestovala” přes miliardu korun (více v samostatném článku Českého centra pro investigativní žurnalistiku [zde](#)). Z tajného režimního fondu profitovali též evropští novináři – například Eckart Sager, někdejší producent CNN, který ve svých reportážích propagoval názory bakinského režimu. Ale také ázerbájdžánští političtí prominenti, kteří si za proprané peníze kupovali luxusní auta a zboží či platili drahé školné na zahraničních univerzitách. V Ázerbájdžánu se po skandálním odhalení demonstrovalo, prezident Ilham Alijev nicméně tvrdí, že on ani jeho rodina nemají s korupční aférou nic společného. Evropský parlament se nechal slyšet, že situaci prošetří. Krátké video, které schéma “ázerbájdžánské pračky” vysvětluje [zde](#) (anglicky).

(CZ) <https://www.investigace.cz/jak-azerbajdzan-korumpoval-evropske-politiky/>

(CZ) <https://www.investigace.cz/azerbajdzanska-koupel-v-ceskych-laznich/>

(EN) <https://www.occrp.org/en/azerbaijanilaundromat/>

(CZ) <https://www.theguardian.com/world/2017/sep/04/everything-you-need-to-know-about-the-azerbaijani-laundromat>

(EN) <https://www.rferl.org/a/azerbaijan-laundromat-report/28734978.html>

(EN) <http://www.eng.kavkaz-uzel.eu/articles/40932/>

(EN) <https://www.rferl.org/a/european-parliament-call-for-probe-into-azerbaijani-laundromat/28734030.html>

(EN) http://www.esiweb.org/index.php?lang=en&id=156&document_ID=131

Vlna propouštění politických vězňů

“Propust’te ázerbájdžánské politické vězně!”

Zdroj: commons.wikimedia.org

Prezident Alijev v polovině září omilostnil blogera Alexandra Lapšina, který byl v červenci odsouzen ke třem letům vězení za nelegální překročení státní hranice. Toho se měl Lapšin dopustit během svých dvou cest v letech 2011-2012 do Náhorního Karabachu – území, které sice dle mezinárodního práva náleží Ázerbájdžánu, ale fakticky je od počátku devadesátých let okupováno arménskou armádou (více o případu viz prázdninový Kavkazský zpravodaj [zde](#)). Po propuštění z vazby odletěl Lapšin do Izraele, jehož je vedle Ruska a Ukrajiny občanem. Jeho propuštění je některými experty spojováno s kauzou o údajném kontroverzním testování izraelských dronů na dělicí linii mezi Ázerbájdžánem a separatistickým územím Náhorního

Karabachu (více anglicky [zde](#)).

Ve stejný den byl z vazby propuštěn i Mehman Alijev, ředitel Turanu. Turan je respektovanou nezávislou tiskovou agenturou v Ázerbájdžánu - svého druhu poslední. Dne 15. září bakinský soud změnil probíhající nepodmíněný trest odnětí svobody na 3 roky na podmíněný pro Faiqa Amirliho, finančního ředitele opozičních novin Azadlyq (v překladu “Svoboda”), který se mohl vrátit na svobodu přímo ze soudní síně (více o obou kauzách v KZ [zde](#)). Zároveň bylo na základě prezidentské milosti propuštěno z vězení čtrnáct odsouzených v případě Nardaran (podrobněji o této kauze v KZ z [listopadu](#) 2016 a [ledna](#) 2017). Spekuluje se nad tím, zda tato vlna propouštění z vězení nebyla úlitbou režimu za skandální uplácení evropských politiků ze státní kasy.

(EN) <http://www.eng.kavkaz-uzel.eu/articles/40854/>

(RU) <http://www.kavkaz-uzel.eu/articles/309459/>

(EN) <https://www.rferl.org/a/azerbaijan-blogger-lapshin-leaves-russian-israel-nagorno-karabakh/28734933.html>

České zbraně v Ázerbájdžánu. Nevíme, jak se tam dostaly, tvrdí české úřady

Česká houfnice DANA na vojenské přehlídce v Praze

Zdroj: commons.wikimedia.org

Ázerbájdžánská armáda se koncem září pochlubila tím, že vlastní modernizované české houfnice DANA-M1 a raketometry RM-70. Problémem je, že ČR vůči Ázerbájdžánu oficiálně dodržuje zbrojní embargo a že české úřady, které jsou za zbrojní export zodpovědné (MZV, MPO a MO) údajně neví, jak se české zbraně do Baku dostaly. Podle Hospodářských novin se tím již zabývají české tajné služby. Mluvčí MZV se nechala slyšet, že úřad „v minulých letech nevydal ani jedno povolení na vývoz smrtícího vojenského materiálu“ do Ázerbájdžánu. Výrobce houfnic, holding Czechoslovak Group, tvrdí, že při

prodeji postupují podle mezinárodních pravidel a z důvodu ochrany obchodního tajemství nemůže obchody komentovat. Zbrojní embargo je na tuto jihokavkazskou zemi uvaleno proto, že od konce 80. let vede se sousední Arménií krvavý konflikt o sporné území Náhorního Karabachu, během něhož přišlo o život 30 tisíc lidí. OBSE proto vydala doporučení, aby její členské země neprodávaly zbraně do tohoto regionu. Spekuluje se, že české houfnice a raketometry mohly do Ázerbájdžánu doputovat přes Izrael, který vedle Ruska, Spojených států a Kanady zbraně Baku čile prodává. ČR nicméně Baku oficiálně dodává „nesmrtící zbraňový materiál“ - v loňském roce dosáhl obrát z jeho projede přes 26 milionů korun. Foto českých zbraní a „propagační klip“ tamní armády možno zhlédnout [zde](#).

(CZ) <https://archiv.ihned.cz/c1-65893970-azerbajdzanske-delostrelectvo-se-chlubi-ceskymi-houfnicemi-ministerstvo-netusi-jak-se-do-zeme-i-pres-embargo-dostaly>

(CZ) <http://zbrane.nesehnuti.cz/index.php/ceska-republika-dlouhodobě-vyzbrojuje-azerbajdzanskou-diktaturu/>

(CZ) <http://www.armadinoviny.cz/houfnice-dana-a-raketometry-vampir-v-azerbajdzanu.html?stranka=2>
(EN) <http://www.eng.kavkaz-uzel.eu/articles/40975/>
<http://www.eurasianet.org/node/84706>
<http://www.timesofisrael.com/suicide-drone-sales-to-azeris-blocked-after-claim-it-hit-armenians-during-show/>

Bezprecedentní zátah proti sexuálním menšinám v Baku

V polovině září proběhl rozsáhlý zátah proti LGBT komunitě v Baku. Okolo 150 příslušníků těchto sexuálních menšin bylo zadrženo. Zatímco většina z nich byla propuštěna – často po výslechu, zaplacení přestupkové pokuty nebo vydání jmen a adres dalších členů komunity – více než třetina z nich byla vzata do vazby až na dobu 30 dní. Někteří tvrdí, že byli ve vazbě bití či mučeni. Podle Samedy Rahimli, právního obhájce těchto menšin, to bylo poprvé, kdy došlo k tak rozsáhlé razii. Podle členů LGBT volala po podobném policejním zákroku část konzervativně naladěné politické elity, kteří LGBT komunitu odsuzují jakožto “zdroj nemorálnosti a nebezpečných nemocí”. Vskutku, ázerbájdžánské Ministerstvo vnitra se snažilo zátah ospravedlnit tím, že bylo zaměřené proti ilegální prostituci: „V naší zemi nebyli příslušníci sexuálních menšin nikdy perzekuováni. To však neznamená, že jsou nepostižitelní za svou nelegální činnost”. Parlamentní shromáždění Rady Evropy (PACE), kterého je Ázerbájdžán členem, se chystá incident vyšetřovat. Ázerbájdžán legalizoval homosexualitu v roce 2000, nicméně podle loňského průzkumu ILGA (International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association) je nejvíce homofobní zemí Evropy.

(EN) <http://www.eng.kavkaz-uzel.eu/articles/41006/>
(EN) <http://www.eng.kavkaz-uzel.eu/articles/41000/>
(EN) <https://www.rferl.org/a/dozens-gay-transsexual-reported-arrested-baku-azerbaijani-police-crackdown/28763622.html>

Novináři Ismajlová a Mukhtarli získali prestižní ceny za svou investigativní práci

Investigativní novinářka Chadidža Ismajlová získává další prestižní mezinárodní ocenění.

Zdroj: commons.wikimedia.org

(EN) <https://www.rferl.org/a/azerbaijan-khadija-ismayilova-alternative-nobel-corruption/28757764.html>
(EN) <http://oc-media.org/unwell-abducted-azerbaijani-journalist-mukhtarli-denied-bail/>
(RU) <http://www.kavkaz-uzel.eu/articles/310338/>
(EN) <http://www.eng.kavkaz-uzel.eu/articles/40997/>

Ázerbájdžánská investigativní novinářka Chadidža Ismajlová spolu se třemi tamními právníky získala prestižní Right Livelihood Award, která je považována za alternativu „nobelovky”. Cena jim byla udělena ve Stockholmu za „odvahu a houževnatost při odhalování korupce v nejvyšších patrech vládnoucí elity”. Porota vybírala z více než 100 kandidátů z 51 zemí. Cenu Pavla Šeremeta za žurnalistiku (pozn. Pavel Šeremet byl běloruský novinář s ruským občanstvím, který byl zavražděn loni v létě v Kyjevě pomocí bomby nastražené v autě) pro změnu získal ázerbájdžánský opoziční novinář Afgan Muchtarli. Ten byl kvůli svým investigativním článkům o zkorumpovaných politicích v Ázerbájdžánu koncem května unesen z Tbilisi (kam uprchl v roce 2015 v předtuše represí) do vazební věznice v Baku. Mezinárodní únos proběhl za dosud nevyjasněných okolností (podle všeho se jej účastnili příslušníci ázerbájdžánských i gruzínských silových složek) a vyslal signál ázerbájdžánskému disentu, jehož ne-

malá část pobývá v gruzínském exilu, že Tbilisi již není možno považovat za bezpečný přístav.

K odběru měsíčního zpravodajství z jižního Kavkazu se můžete snadno přihlásit na
<http://www.cestainicativy.cz>

Líbí se vám zpravodajství? Pomozte nám pokračovat v jeho vydávání!

NEzávislé Sociálně Ekologické HNUTÍ – NESEHNUTÍ

tř. Kpt. Jaroše 18, 602 00 Brno, tel.: 543 245 342, e-mail: brno@nesehnuti.cz

<http://www.nesehnuti.cz>

Na vzniku tohoto přehledu zpráv se podíleli:

Ondřej Zacha, Jakub Šimák, Barbora Jelínková, Pavla Švecová, Jaromír Němec

Poznámky:

Názvy některých měst i území na jižním Kavkaze se staly součástí politických bojů, které navazují na přímé vojenské konflikty mezi různými znepřátelenými zeměmi. Proto se můžete ve zpravodajství v ruském i anglickém jazyce setkávat s názvy jako Sukhumi/Sukhum, Stepanakert/Khankendi [1], Tskhinvali/Tskhinval, South Ossetia/Tskhinvali Region apod. V tomto zpravodaji se snažíme používat pro pojmenování hlavních měst neuznaných či částečně uznaných území jazykovou podobu, která byla konzultována s Ústavem pro jazyk český Akademie věd České republiky (pokud taková podoba existuje).

Pro bezprostřední vzhled a ilustraci některých názorových postojů politického života na jižním Kavkaze občas uvádíme i odkazy na zdroje, které vyjadřují stanovisko pouze jedné ze zainteresovaných stran či na zdroje, které v žádném případě nelze označit za nezájaté. V žádném případě to neznamená, že se redakce tohoto zpravodaje ztotožňuje se všemi názory či východisky médií, jejichž odkazy uvádíme.

[1] Ázerbájdžán v roce 1991 přejmenoval město na Chankendi a používá pouze tento název, Arménie a arménské obyvatelstvo, které nyní město ovládá, používají název Stepanakert vzniklý v dobách Sovětského svazu v roce 1923.

TRANSITION

Projekt byl podpořen z prostředků Ministerstva zahraničních věcí ČR v rámci Programu transformační spolupráce ČR.